

عنوان مقاله:

اصول و روش های ایجاد صلح فرهنگی در نهج البلاغه

محل انتشار:

پژوهش نامه علوم انسانی اسلامی، دوره 6، شماره 11 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

مریم یارمحمدی - خیابان ولیعصر مل امیر بهادر کوچه مافی پ 18

زهره اخوان مقدم - هیات علمی دانشگاه علوم و معارف قم

خلاصه مقاله:

صلح از موضوعات مطرح در جوامع انسانی به ویژه عصر حاضر می باشد. اصول برقراری صلح در ابعاد مختلف همواره مورد توجه پژوهشگران حوزه جامعه شناسی بوده و سازمان های مختلف جهانی به ارائه این مبانی پرداخته اند. این مقاله به روش توصیفی-تحلیلی به بررسی مهم ترین مبانی و روش های ایجاد صلح فرهنگی در نهج البلاغه پرداخته و می تواند الگوی مناسبی برای فعالان این حوزه باشد. بر اساس یافته های پژوهش حاضر امیر المومنین (ع) چهار مبنا و اصل عملی ارائه فرموده و بر اساس هر مبنا، روش هایی توصیه نموده است. مبناي اول «اصل عقلانیت» است و روش های مبتنی بر آن: انتقادپذیری؛ مشورت؛ مقابله با تعصب؛ و مقابله با نادانی. دومین مبنا «اصل کرامت انسانی» است که روش های عدم استبداد و زورگویی؛ عدم شتاب در هنگام خشم؛ موعظه و رفع موانع پندپذیری؛ توجه دادن به حسن عاقبت؛ نکوهش قتل نفس؛ مدارا کردن همراه با قاطعیت؛ رعایت پیمان الهی میان مومنان؛ نکوهش مکر و نیرنگ؛ پرهیز از دشنام دادن؛ نکوهش بزرگ طلبی؛ و عدم آزاررسانی حتی نسبت به مشرکان بر این مبنا تحقق می یابد. بر اساس «اصل مشارکت» که سومین مبناست، روش های شرکت در ادای حقوق یکدیگر؛ همدلی و توجه به آثار مثبت آن؛ ایجاد حس مسئولیت؛ و آگاهی از امور ستمدیدگان استوار است. مبناي چهارم «اصل تعامل» است که روش های رابطه مسالمت آمیز با مردم؛ دوری از شایعه و هشدار نسبت به تاثیرپذیری از شایعه ها؛ و حسن ظن به دیگران مطرح شده است.

کلمات کلیدی:

اسلام، نهج البلاغه، امیرالمومنین، صلح فرهنگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1490616>

